

TICĒT DIEVA DĒLAM

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 16:24,25; Jņ. 1:1-3; 3:36; 5:24; Rom. 6:1-6; Ebr. 12:4; 1. Jņ. 5:1-12.

ATMIŅAS PANTS:

“Kas ir pasaules uzvarētājs? Tikai tas, kas tic, ka Jēzus ir Dieva Dēls.”
(1. Jņ. 5:5)

Domas par to, kas Jēzus bija, atšķirušās ne vien senatnē, bet arī mūsu dienās. Daži nošķir bibelisko Jēzu no tā saucamā vēsturiskā Jēzus, apgalvojot, ka abiem nav daudz kopīga. Vēsturiskajam Jēzum esot bijusi vien stipra nosliece uz dievišķām lietām un nekas vairāk. Un Viņš noteikti neesot tas pats Dieva Dēls, kas uzcēlies no mironiem! Ir arī tādi, kas domā, ka Jēzus bija politisks revolucionārs, kurš ar smalkiem paņēmieniem centās gāzt Romas impēriju.

Prātojumus par šo tematu mēs varam būt kārdināti uzskatīt par tīri akadēmiskiem vai filosofiskiem vingrinājumiem. Tomēr tas, kas Jēzus tiešām bija un ko Viņš pats apgalvoja par sevi, skar ikvienu cilvēkbērnu. Veids, kā mēs Jēzu uztveram, dramatiski ietekmē to, kā mēs izturamies pret Dievu, kā mēs izprotam pestīšanas plānu un kā varam iegūt pārliecību par glābšanu.

Lūk, kādēļ Jānis skar šo tematu savās vēstulēs.

NEDEĻAS TĒMA KOPUMĀ:

Kādi apsolījumi par uzvaru mums ir doti? Ko Jānis domājis ar frāzi “caur ūdeni un asinīm”? Kādi iemesli mums ir doti ticībai? Ko Jānis saka par Kristus dievišķību? Ko Jānis māca par mūžīgās dzīvības apsolījumu?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles skolas nodarbībai 29. augustā.)

TICĒT JĒZUM UN UZVARAI

(1. Jņ. 5:1-5)

“Ikviens, kas tic, ka Jēzus ir Kristus, ir no Dieva dzimis, un ikviens, kas mīl To, kas Viņu ir dzemdīnājis, mīl arī to, kas no Viņa ir dzimis.” (1. Jņ. 5:1)

Izstudējuši Jāņa mācību par brāļu mīlestību, mēs nu pievēršamies citai tēmai – ticībai Jēzum kā Kristum/Mesijam, Dieva Dēlam. Īstenībā šīs abas tēmas – ticība un mīlestība –5. nodaļas pirmajos pantos pārklājas.

Jānis vēlas, lai viņa lasītāji ticētu Jēzum kā Kristum. Viņš raksta, ka tie, kas tā dara, ir dzimuši no Dieva. Viņi mīl Dievu, mīl cits citu un ievēro baušļus. Tie, kas tic Jēzum kā Dieva Dēlam, ir arī uzvarējuši pasauli (1. Jņ. 5:1-5).

Visas vēstures garumā cīņu, kas kristiešiem jāizcīna, lai uzvarētu pasauli, daļa cilvēku burtiski izpratuši kā militāru konfliktu. Taču tas nav pareizi. Nekur Rakstos kristieši nav aicināti kļūt par krustnešiem, lai ar varu piespiestu citus ticēt. Jaunajā Derībā neviena tauta nav pielīdzināta Dieva valstībai, kas līdz ar to būtu jāaizstāv vai jāpaplašina ar varu. Cīņa, kas kristiešiem jāizcīna, ir garīga rakstura. Jānis raksta, ka uzvara nav iegūstama ar varu un fizisku spēku. Iespējams uzvarēt vienīgi ticībā, un ticība parādās veidā, kā katrs dzīvo.

Uzskaitītajos Bībeles tekstos Jānis runā par uzvarēšanu. Ko mēs no tiem uzzinām par šiem apsolījumiem?

Jņ. 16:33 _____

1. Jņ. 4:4 _____

Atkl. 2:7,11; 3:5 _____

Atkl. 12:11 _____

Vislielākais uzvarētājs ir Jēzus Kristus. Tā kā Viņš ir uzvarējis šo cīņu, arī Viņa sekotāji ir uz to spējīgi. Zināmā mērā viņiem jau pieder šī uzvara – Jēzus uzvara viņu labā. Uzvarētāji no Dieva saņem brīnišķīgus apsolījumus, ka mums vairs nav jābūt grēka vergiem (Rom. 6:1-6), bet ka Jēzū un jaunajā dzīvē, kas mums ir Viņā, mēs kalpojam Kungam, nevis sātānam, mūsu vecajam kungam.

Kādās tavas dzīves jomās tu esi piedzīvojis apsolījumu par uzvaru? Kādās jomās tu esi zaudējis un kādēļ? Kā tu vari iegūt uzvaru, kas tev ir apsoliņa? Kas tevi aizkavē? _____

JĒZUS, KURAM MĒS TICAM

(1. Jņ. 5:6-8)

Norādījis uz to, cik svarīgi ir ticēt Jēzum kā Mesijam un Dieva Dēlam, Jānis turpina ar paskaidrojumu saviem lasītājiem, kas bija šis Dieva Dēls, un viena no lietām, ko viņš saka par Jēzu, ir tas, ka Viņš nācis “caur ūdeni un asinīm” (1. Jņ. 5:6).

Ko tas nozīmē?

Jāņa 1. vēstulē ūdens pieminēts tikai izvēlētajos pantos, taču Jāņa evaņģēlijā un Atklāsmes grāmatā šo vārdu atrodam itin bieži. Ūdens, ko Jānis piemin 1. Jņ. 5:6,8, saskaņā ar šo tekstu noteikti saistīts ar Jēzu un Viņa pirmo atnākšanu, un tam jābūt vienam no trim elementiem, kas liecina par to, ka Jēzus ir Mesija un Dieva Dēls.

Frāze “asinis un ūdens” izmantota Jņ. 19:34 saistībā ar Jēzus nāvi, taču nešķiet tas pats ūdens, ko Jānis min 1. Jņ. 5:6-8. Jāņa evaņģēlija sākumā ūdens drīzāk saistīts ar kristībām (Jņ. 1:26,31,33; 3:5,23). Šķiet, ka tāds ir Jāņa 1. vēstules konteksts. Jēzus bija Kungs cilvēka miesā un savu šiszesmes publisko kalpošanu iesāka, tiekot kristīts ūdenī. Šiszesmes kalpošanu Viņš pabeidza pie krusta, izlejojot savas asinis. Acīmredzot ūdens norāda uz Jēzus kristībām, bet asinis – uz Viņa nāvi pie krusta (1. Jņ. 1:7).

Tātad kristības un sišana krustā norāda uz to, kas Jēzus bija un ko Viņam vajadzēja paveikt mūsu labā. Abos gadījumos dievišķās izpausmes un cilvēciskās reakcijas atklāja, ka Viņš tiešām bija Dieva Dēls (Mat. 3:17; 27:50-54).

Šajos pantos Jānis atkal runā par šo antikristu viltus mācībām. Viņu izpratne mulsināja ticīgo prātus. Ja Jēzus nebija ne Mesija, ne arī Dieva Dēls, viņi acīmredzot sludināja, ka Dieva Dēla salīdzinošā nāve nav nepieciešama mūsu glābšanai; Dieva Dēls nemira pie krusta mūsu vietā, lai mūs glābtu. Viņu izpratne noveda pie pavisam citādas koncepcijas par glābšanu un Dievu kā personu. Tādā gadījumā pestīšana iegūstama, nevis pateicoties Golgātas krustam, bet atziņai (gnosis). Tādēļ Jānis vēlējas, lai cilvēki skaidri zinātu, kas Jēzus bija un ko Viņš ar savu dzīvi un nāvi ir panācis cilvēku labā. Jānis nevēlējas, lai ticīgos pieviltu šis maldu mācības.

ŪDENS UN ASINIS. Padomā par šiem diviem tēliem un to, kā tie raksturo Jēzu. Kā mums savā dzīvē jāpiedzīvo ūdens un asiņu realitāte? Citiem vārdiem, ko tev nozīmēja tavas kristības? Kādu vēsti un kādas izmaiņas tās ienesa tavā dzīvē? Tāpat ar asinīm: ko nozīmē izlieto asiņu simbols – vismaz kristietim? Skat. Mat. 16:24,25; Ebr. 12:4.

JĒZUS UN DIEVA LIECĪBA

(1. Jņ. 5:9,10)

Pirmie divi liecinieki par Jēzu kā Dieva Dēlu ir ūdens un asinis. Trešais liecinieks Svētais Gars (1. Jņ. 5:6,8). Saskaņā ar Jāņa evaņģēliju Jēzus ir paziņojis, ka Svētais Gars liecinās par Viņu (Jņ. 15:26).

Kādēļ vajadzīgi šie liecinieki? No diviem līdz trīs lieciniekiem bija vajadzīgi, lai Vecās Derības laikā atrisinātu domstarpības (5. Moz. 19:15). Acīmredzot Jānis vēlēties pateikt, ka Jēzus lietai ir drošs pamats. Viņš vēlēties parādīt, ka mums ir labi iemesli ticēt Jēzum.

Ko Jānis mums saka 1. Jņ. 5:9,10? Kam viņš vēlas, lai mēs ticētu? _____

Jānim doma par lieciniekiem jeb vairākām liecībām par Jēzu šķitusi gana svarīga. Savā evaņģēlijā viņš piemin vairākas citas: Jāņa Kristītāja liecību (Jņ. 1:6,7), paša Jēzus liecību (Jņ. 3:32), samarietes liecību (Jņ. 4:39), Jēzus darbu liecību (Jņ. 5:36), Rakstu liecību (39. p.), Dieva Tēva liecību (Jņ. 8:18), Lācara augšamcelšanos redzējušo cilvēku liecību (Jņ. 12:17), Svētā Gara liecību (Jņ. 15:26) un paša apustuļa Jāņa liecību (Jņ. 21:24). Tas ir ļoti iespaidīgi. Jānis visus pārliecina, ka ticība Jēzum balstās uz spēcīgiem pierādījumiem.

Tēva liecība mūsu šīsdienas Bībeles tekstā tiek skaidrota mazliet citādi. Tai visvairāk jēgas ir tad, ja to savieno ar trīskāršo liecību iepriekšējos pantos. Citiem vārdiem, šī trīskāršā liecība pamatā ir Dieva liecība.

Jānis saka – ja mēs esam gatavi pieņemt cilvēku liecību, cik gan daudz vairāk būtu jāpieņem paša Dieva liecība! Tiešām, cik gan bieži bez īpašas iedziļināšanās mēs noticam cilvēkiem – vai nu drukātajam tekstam vai televīzijai –, pat ja mums nav drošu pierādījumu, lai dzirdēto pieņemtu kā patiesību. Cik daudz vairāk mums vajadzētu pieņemt paša Dieva liecību un ticēt Jēzum, kāds tas attēlots Jaunajā Derībā!

Dievs ir uzticams un paties (1. Jņ. 5:20). Ja mēs nepieņemam Viņa liecību, mēs ar to pasakām, ka Dievs ir melis, kas ir ļoti nopietna apsūdzība.

Kādi ir visi tie iemesli, kādēļ tu tici Dievam, Jēzum un cerībai, ko mums piedāvā adventistu vēsts? Pārskati šos iemeslus, pieraksti tos, lūdz par tiem un līdzdali Bībeles skolas nodarbībā. _____

TRĪSVIENĪBAS JAUTĀJUMS

(1. Jņ. 5:7,8)

Dažos citos Bībeles tulkojumos, tāpat kā latviešu Bībelē, 1. Jņ. 5:7,8 lasām: “Jo trīs ir, kas dod liecību debesīs: Tēvs, Vārds un Svētais Gars, un šie trīs ir viens. Un trīs ir, kas liecina virs zemes: Gars, ūdens un asinis, un šie trīs ir kopā.” Vienīgā problēma ir tā, ka šie vārdi acīmredzot pierakstīti vēlāk, jo senajos manuskriptos nav atrodam.

Bībeles pētnieki ir vienprātīgi, ka šie teikumi pievienoti vēlāk – iespējams, lai atbalstītu mācību par Trīsvienību. Protams, ar Bībeles tekstiem nekad nedrīkst spēlēties daudzu iemeslu dēļ (Atkl. 22:18), no kuriem viens no svarīgākajiem ir, lai cilvēkiem nerastos šaubas par Rakstu uzticamību kopumā.

Faktiski arī bez šiem diviem pantiem mācība par Trīsvienību no Jāņa rakstiem skaidri pierādāma. Lai gan Jaunās Derības autori tic tam, ka Dievs ir viens, viņi kā Dievu attēlo Jēzu un Svēto Garu. Lai izpratni par vienu Dievu saskaņotu ar Tēva, Dēla un Svētā Gara dievišķo dabu, mācībai par Trīsvienību ir ļoti būtiska loma.

Jānis izsaka spēcīgus vārdus par Jēzus dievišķumu. Ko viņš māca par Jēzu Kristu zemāk uzskaitītajos pantos?

Jņ. 1:1-3,14 _____

Jņ. 8:58,59 _____

Jņ. 10:30,31 _____

Jņ. 20:28 _____

1. Jņ. 2:23 _____

1. Jņ. 5:20 _____

Lai gan nav šaubu par Jēzus dievišķumu, kā to apstiprina šie un daudzi citi panti, šonedēļ izraudzītajā Bībeles fragmentā nav mēģināts pierādīt mācību par Trīsvienību. Šī fragmenta mērķis bijis pastāstīt par ticību Jēzum kā Dieva Dēlam un liecību, kas dota pasaulei par Viņu.

Paturot prātā Jēzus dievišķumu, pārlasi Viņa dzīves pēdējās ainas līdz pat krusta nāvei. Lasot atceries, ka šī persona bija arī Dievs Radītājs. Pārdomā šo patiesību nozīmi. Kādēļ šīm patiesībām vajadzētu izmainīt mūsu dzīvi? _____

SEKAS TICĒŠANAI JĒZUM

(1. Jņ. 5:11,12)

Dievs cilvēcei ir sagādājis brīnišķīgu dāvanu. Šī dāvana ir mūžīgā dzīvība (1. Jņ. 5:11,12), taču to var iegūt vienīgi Jēzū Kristū. Kā mēs varam saņemt šo dāvanu? – Pieņemot Dieva liecību par savu Dēlu, tas ir, ticot Jēzum un pieņemot Viņu.

Ko apustulis Jānis savā evaņģēlijā māca par mūžīgo dzīvību?

Jņ. 3:16 _____

Jņ. 3:36 _____

Jņ. 5:24 _____

Jņ. 6:54 _____

Jāņa diskusija par ticību Jēzum un to, kas Jēzus ir un kādēļ mēs varam pieņemt Dieva liecību, nav nekāds akadēmiskas dabas prāta vingrinājums. Tai ir skaidrs, praktisks mērķis, proti: mantot mūžīgo dzīvību Dieva Dēlā. Jāņa pretiniekiem, kas apšaubīja Kristus patieso dievišķību vai arī vēlējās nošķirt dievišķo no cilvēciskā, bija atšķirīgas domas par Jēzu, un viņi neticēja Viņam bibeliskajā izpratnē. Tā kā viņi neticēja Bībeles Jēzum, viņiem nepiederēja mūžīgā dzīvība. Pat ja viņi apgalvotu pretējo un pat ja viņiem būtu pārākas zināšanas un viņi sajūtas tā, ka viņiem tiešām pieder mūžīgā dzīvība, viņu apgalvojumi būtu maldīgi.

“Mūžīgā dzīvība iespējama vienīgi Jēzū Kristū.” Kas izriet no šāda apgalvojuma?

1. Jņ. 5:11,12. _____

Jānis skaidri norāda, ka tie, kam nav Dieva Dēla, nav arī dzīvības, kamēr tiem, kam ir Jēzus, pieder mūžīgā dzīvība. Tie ir ļoti spēcīgi vārdi, ar milzu nozīmi visai cilvēcei. Tāmdēļ nav brīnums, ka glābšanas jautājumi ir tik svarīgi. Tie burtiski izšķirs ne vien dzīvi vai nāvi, bet arī mūžīgo dzīvību vai mūžīgo nāvi. Nav iespējams vēl nopietnāks jautājums.

Kas notiks ar cilvēkiem, kam nekad nav gadījies dzirdēt evaņģēliju skaidrā veidā? Vai viņi automātiski ir pazuduši? Pārdomājot savu atbildi, neaizmirsti ņemt vērā Dieva universālo mīlestību pret visu cilvēci. Kā tu varētu iemācīties labāk uzticēties Kungam šajā sarežģītajā jautājumā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Mat. 16:13-17; Jņ. 12:37-46.

“Viņā bija dzīvība, un dzīvība bija cilvēku gaisma’ (Jāņa 1:4). Te runāts ne par fizisko dzīvību, bet par nemirstību, par dzīvību, kas ir vienīgi Dievam. Vārdam, kas bija pie Dieva un kas ir Dievs, bija šī dzīvība. Fiziskā dzīvība tiek sniegta katram individuāli. Tā nav mūžīga vai nemirstīga; jo Dievs, dzīvības Devējs, to atkal atņem. Cilvēkam nav varas pār savu dzīvību. Bet Kristus dzīvība bija neaizgūta. Nevienš šo dzīvību nevar Viņam atņemt.

‘Es to dodu no Sevis’, Viņš sacīja (Jāņa 10:18). Viņā bija dzīvība, sākotnēja, neaizgūta, neatvasināta. Šīs dzīvības cilvēkā nav. Viņš to var iegūt vienīgi caur Kristu. To nevar nopelnīt; tā tiek piešķirta kā dāvana, ja vien cilvēks uzticas Kristum kā savam personīgajam Pestītājam. ‘Šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu’ (Jāņa 17,3). Tas ir pasaulei atvērtais dzīvības avots.” (E. Vaita, “Izmeklētās vēstis”, 1. sēj., 296, 297)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Nodarbībā līdzdaliet savas atbildes uz otrdienas pēdējo jautājumu. Kādu spēku un iedrošinājumu varat gūt no pārējo atbildēm?

2. Jānis runā par lieciniekiem, kas mums doti par Jēzu. Kāda ir mūsu pašu liecība pasaulei? Ja kāds būtu tevi novērojis pēdējās 24 stundās, kāda liecība tā bija? Ja tu zinātu, ka kāds tevi novēros, ko tu būtu darījis citādi? Pēc tam, kad būsi izdomājis atbildi, pavaicā sev, kādēļ tu būtu kaut ko darījis citādi? Un vai tu nezini, ka Kāds šā vai tā tevi redz un novēro?

3. Tātad tev pieder mūžīgās dzīvības apsolījums. Ko tas nozīmē? Kā tam vajadzētu ietekmēt to, kā tu dzīvo šeit un tagad? Ko tu tagad dari citādi, zinot, ka tev pieder šis apsolījums?

4. Vēlreiz izlasi Elenas Vaitas citātu. Kas tajā izceļas un tevi īpaši uzrunā? Kādu cerību un iedrošinājumu tu gūsti no tā?

5. Lai arī maksa ir ļoti augsta – mūžīgā dzīvība vai mūžīga bojāeja –, kādēļ mūs tik viegli apvārdos šīs pasaules lietas, kas, kā mēs zinām, nav mūžīgas, nespēj mūs apmierināt, ne arī sagādāt mums mūžīgo dzīvošanu? Kāds ir noslēpums, lai salauztu pasaules varu pār mums? Kā mēs varam palīdzēt kādam, kas patiesi vēlas kļūt par kristietu un saņemt šos apsolījumus, bet nespēj atrauties no pasaules?